

[Bertel Dahlgaard.]

siger det ærede medlem ikke, men man får snarest det indtryk, at det ærede medlem tænker sig bortfald af 1 portion reguleringstillæg. Dernæst regner det ærede medlem, at skattenedsættelsen og de øgede børnetilskud skal tilfalde alle grupper af befolkningen; men så må skattenedsættelsens samlede beløb være meget stort for at få væsentlig indflydelse på pristallet, og dermed stiger forbruget for hele befolkningen, hvad der atter modvirker valutasaneringen.

Hvad besparelserne angår, da er det jo ikke noget særkende for det ærede medlems plan. Besparelser tilstræber det radikale venstre i særdeleshed som led i valutasaneringen; men i den forbindelse, hvori det ærede medlem taler om besparelser, må det huskes, at besparelser ikke medvirker til at begrænse pristallets stigning; iøvrigt begrænser det ærede medlem selv meget stærkt sparemulighederne ved på forhånd at modsætte sig enhver besparelse på det militære område. Det synes, som om det ærede medlem tænker sig de væsentligste besparelser opnået på udgifterne til vejenes vedligeholdelse og udbygning — hvad der vil møde den stærkeste modstand hos kommunerne, også fordi det vil øge arbejdsløsheden i kommunerne, og desuden vil det modvirke bestræbelserne for større færdselsikkerhed.

Det ærede medlems ræsonnementer synes mig foreløbig at være et sådant vildnis, at det ikke er mig muligt at se igennem det. Det er derfor, jeg har bedt det ærede medlem fremlægge sin plan, enkelt og klart gennemtænkt, så den kunne give mulighed for en rent saglig bedømmelse.

Jeg har ikke villet tage standpunkt til det ærede medlems tanker, forinden der var mulighed for at bedømme dem. Efter hans sidste tale synes det næsten, som om han tænker sig, at det er andre, der skal fremsætte forslag, som kan have de virkninger, han ønsker; men det kan dog vel ikke være meningen, og derfor må jeg stadig opfordre det ærede medlem til at fremkomme med konkrete forslag her i tinget, i skatteudvalget eller i finansudvalget eller, måske allerbedst, tilstille formandsskabet i det koordinationsudvalg, der nu er nedsat, en skitse med i hvert tilfælde nogle faste holdepunkter, så at

det, der foresvæver det ærede medlem, kunne blive bearbejdet og gennemtænkt, hvad jeg forstår det ikke hidtil er blevet.

Jeg er ikke forud indtaget mod nogen utraditionel tanke fra det ærede medlems side, og jeg er interesseret i, at vi alle bliver oplyst om, hvad det egentlige indhold er i de tanker, det ærede medlem kalder en plan.

Når det ærede medlem nu imidlertid i sin sidste tale er blevet betydeligt forsigtigere i sine udtryk og måske kun tænker sig en begrænsning af pristallets stigning med 6 points, svarende til 1 portion, så spørger man uvilkårligt: Hvorfor? Hvis ideen er rigtig — og virkningen rigtig — må den vel også være rigtig, når man lader skattelettelser erstatte 12 points eller 18 — ellers bliver virkningen jo også mindre betydende og får kun meget ringe betydning som begrænsning af produktionsomkostninger.

Men som sagt — jeg forholder mig afventende; men så må det ærede medlem også tjene mig i snarest at slippe katten ud af sækken, så vi får mulighed for at bedømme dens levedygtighed.

Jeg skal dog tilføje, at det gør mig noget urolig, når der stadig verserer forlydende om, at det ærede medlems parti i en nær fremtid vil tilstræbe nye toldskatter, der netop vil medvirke til en forhøjelse af pristallet og dermed til en forøgelse af produktionsomkostningerne.

Oluf Pedersen: Når finansministeren hævder, at en mindsket skatteudskrivning på 200 mill. kr. automatisk vil sænke statens lønningsudgifter med 25 mill. kr., svarer det nogenlunde til mine beregninger, men jeg vil tilføje, at man også — og med endnu bedre resultat — kan sænke leveomkostningerne og pristallet ved liberalisering, ved at give afkald på told, og endelig kan man ved at sænke de indirekte skatter fjerne flere omkostninger.

Jeg accepterer altså de 200 mill. kr. som nogenlunde rigtige, når det drejer sig om sænkning af pristalsfamiliens budget med 6 points svarende til 1 portion.

Ministeren regnede med, at statens lønudgifter faldt 25 mill. kr., men jeg synes, vi også må medregne tallet for kommunernes lønningsudgifter, der antagelig bliver 15—